

Sygn. akt **XXVII Ca 2587/21**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Małysa

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. S. i M. W.**

przeciwko (...) **z siedzibą w D. Oddział w P.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

z dnia 5 lutego 2021 r., sygn. akt I C 4135/19

oddala apelację.

Sygn. akt: XXVII Ca 2587/21

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie mogła być uwzględniona, albowiem zarzuty na jakich została oparta nie wykazała rzeczywistych wad formalno- czy materialnoprawnych kwestionowanego orzeczenia.

Sąd Odwoławczy podziela w całości dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, a także wyprowadzoną na ich podstawie ocenę prawną powództwa, uznając za zbędne powielanie ich w treści niniejszego uzasadnienia.

Skarżący, kwestionując w apelacji orzeczenie Sądu I instancji, w istocie ograniczył się do przedstawienia subiektywnej oceny materiału dowodowego, z której - jego zdaniem - wynikają wnioski odmienne od wyprowadzonych przez Sąd Rejonowy.

Sąd I instancji powołał bowiem właściwe przepisy prawne i przeprowadził ich prawidłową wykładnię. Ostateczną ocenę materiału dowodowego i wnioski Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy uznał za trafne.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybień zarzucanych mu w wywiedzionym środku zaskarżenia.

Tak skonstruowana apelacja nie mogła skutecznie podważyć ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji, który w uzasadnieniu wyroku odniósł się do przeprowadzonych w sprawie dowodów i ocenił je we wzajemnym powiązaniu, nadto szczegółowo wyjaśnił, jakie fakty i w oparciu, o które z przedstawionych mu dowodów ustalił.

Uzasadnienie wyroku Sądu Odwoławczego zawiera zatem jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa (art. 387 § 2¹ k.p.c.)

W art. 5 ust. 3 rozporządzenia WE nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest z obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jednocześnie opóźnienie (odwołanie) lotu nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (zob. ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

Mimo, że ustawodawca wspólnotowy wymienił w tym wykazie "nieoczekiwane wady mogące wpłynąć na bezpieczeństwo lotu" i mimo, że problem techniczny statku powietrznego można zaliczyć do takich wad, okoliczności związane z takim zdarzeniem mogą zostać uznane za "nadzwyczajne" w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 tylko wówczas gdy odnoszą się do zdarzenia, które na wzór okoliczności wymienionych w motywie czternastym tego rozporządzenia, nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwala na skuteczne nad nim panowanie ze względu na jego charakter lub źródło.

Jak wyjaśnił Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawie C-549/07 odnosząc się do pkt 14 preambuły rozporządzenia WE nr 261/04, wolą ustawodawcy wspólnotowego nie było uznanie samych tych zdarzeń, których wykaz jest zresztą jedynie przykładowy, za nadzwyczajne okoliczności, lecz stwierdzenie, że mogą one takie okoliczności spowodować.

Z orzecznictwa międzynarodowego wynika ponadto, że artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku wypłaty odszkodowania pasażerom w przypadku dużego opóźnienia lub odwołania lotu obsługujący przewoźnik lotniczy może powołać się na 'nadzwyczajną okoliczność', która miała wpływ na poprzedni lot obsługiwany przez tego samego przewoźnika za pośrednictwem tego samego statku powietrznego, pod warunkiem że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między wystąpieniem owej okoliczności a opóźnieniem, względnie odwołaniem kolejnego lotu, czego ocena należy do sądu odsyłającego z uwzględnieniem w szczególności sposobu eksploatacji danego statku powietrznego. (wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 11 czerwca 2020 r., C-74/19, Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu rozporządzenia ustanawiającego odszkodowania dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub dużego opóźnienia, L. PRZECIWKO (...) SA.)

W podobnym tonie wypowiedział się także Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z 30 stycznia 2018 r., VII SA/WA 869/17 konstatując, że z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych

środków. Zgodnie zaś z art. 205b ust. 5 ustawy Prawo lotnicze ciężar udowodnienia, że uprawnienia przysługujące pasażerowi na podstawie przepisów rozporządzenia nie zostały naruszone, obciąża przewoźnika lotniczego. Zatem, pragnąc zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej, to przewoźnik lotniczy musi dowieść, że do odwołania lotu doszło na skutek okoliczności wypełniających dyspozycję art. 5 ust. 3 rozporządzenia.

Dowody przedłożone przez stronę powodową do akt sprawy na okoliczność wystąpienia znacznego opóźnienia przedmiotowego lotu, w ocenie Sądu Okręgowego są niewystarczające aby uwzględnić powództwo, bowiem wynika z nich, że po stronie pozwanego nastąpiły nadzwyczajne okoliczności zwalniające go z obowiązku wypłaty odszkodowania.

W ocenie Sądu Odwoławczego awaria pompy paliwowej w rozpoznawanym stanie faktycznym jest nadzwyczajną okolicznością, której nie można było uniknąć.

Lot, którego dotyczy niniejsze postępowanie był obsługiwany przez samolot należący do (...), przy czym samolot ten w dniu 8 lutego 2019 r., obsługiwał również połączenie o oznaczeniu kodowym (...).

W czasie podchodzenia do lądowania załoga lotu o oznaczeniu kodowym (...) uzyskała informację o niemożności lądowania na lotnisku w Ł. z uwagi na brak paliwa lotniczego spowodowany awarią pompy paliwowej.

Z uwagi na powyższą sytuację załoga lotu o oznaczeniu kodowym (...) została skierowana na lotnisko W.-M., co spowodowało konieczność opóźnienia kolejnego lotu w rotacji.

Zgodnie z komunikatem (...) lotnisko w Ł. z uwagi na awarię pompy paliwowej zostało wyłączone od godziny 13:01 UTC tj. 14:01 czasu lokalnego (czyli CET – czas środkowoeuropejski standardowy + 1) w dniu 8 lutego 2019 roku.

Konfrontując godzinę planowanego lotu z 8 lutego 2019 r. na godzinę 15:25 z godziną wydania komunikatu uznać należało, że pozwany nie był w stanie przedsięwziąć jakichkolwiek środków by tą obiektywną przeszkodę pokonać.

Tak samo, dopiero komunikatem z 8 lutego 2019 roku z godziny 20:30 UTC tj. 21:30 czasu lokalnego CET przywrócono obsługę powietrzną na lotnisku w Ł.. W ocenie Sądu Odwoławczego powyższe okoliczności wykazują konieczność odwołania lotów zaplanowanych na sporny dzień, z uwagi na względy bezpieczeństwa, a także niespodziewaną usterkę techniczną niezależną od pozwanego .

Z tych względów zarzuty powoda co do niepodjęcia przez pozwaną wszelkich dostępnych jej środków w celu zapewnienia wykonania zaplanowanego lotu i niedopuszczenia do opóźnienia są niezasadne. Niewątpliwie to pozwany ponosi odpowiedzialność za wykonanie właściwej organizacji swoich lotów ale w niniejszej sprawie miała miejsce nadzwyczajna okoliczność zewnątrz , która na wiele godzin w sposób nagły uniemożliwiła korzystanie z lotniska w Ł., tym samym strona pozwana nie miała możliwości aby lot w dniu (...) odbył się w planowanym terminie. Przy czym z uwagi na brak pozwolenia na lądowanie to nie organizacja i funkcjonowanie przewoźnika były przyczyną odwołania lotu, ale jak zostało to wskazane wyżej okoliczności zewnątrz za które pozwany odpowiedzialności nie ponosi.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na podstawie art. 385 k.p.c.